

KIRAJZOL

*A káoszról kirajzol
És kontúr lesz a rajzból
És benne sok-sok árnyalat
És mögöttük egy árnyalak
A bizonyosság hogy láttalak
Kiugrani a gépből
És ejtőernyő nélkül
Landolsz a fekete tájon
Levehetetlen ruhában*

RUHÁD

*Ruhád a levehetetlen
Rád nőtt e bőr nem rohad
Ruhád a végítéletig
E gúnya már te vagy magad
Olyan már vagy mint a szám
Egy haláltáboron
Dachauban Szibériában
Egyformák mint két pofon*

NAGYAPÁID

*Nagyapáid kikapálták
A szolyvai gödörből
Azért vagy itt hogy
sose hátrálj
Nem élvből és gyönyörből
Nem élvért és gyönyörért
De azért hogy mondjad
Lesz tinta is és lesz még papír
De beletörik a tollad*

TÁRGYAK

*Szék ültél rajta
Asztal hol költöd ebéded
S ruhád a tested lakja
Mind téged ölelnek téged
A kilincsek hűvöse féme
A tenyered őrzik a kódod
A hiányba festem a képed
Mind amit látni adódott
Most hogy irigylem ágyad
A ruhádat asztalod széked
Összekuszálva nézek utánad
Te vagy már mind mihez érek*